

23. Quasimodo geniti. A konfirmáció vasárnapja.EMLÉKEZEM ÉS EMLÉKEZTETIEK.

2 Timótheus 1,4-6
2 Timótheus 1,1-14

Gyülekezeteinkben ez a vasárnap a nagy ünnepek közé tartozik. Szép, nagy gyülekezetben, egy kicsit a múlt és a jelen gyülekezetének imádságától kísérvé, bizonyosságot tesz hitéről, hűségéről a jövő gyülekezete. Igen, mert ez a gyülekezet 20-40-60 esztendő múlva olyan lesz, amilyenek ti lesztek édes Gyermekeink. Úgy fogják szeretni ezt az ősi templomot, az ekkleziát, a zsoltárokat és a Jézus Krisztus evangéliumát, ahogyan ti szeretettitek. Olyan lesz ennek a gyülekezetnek a szolgálata, ahogyan ti szolgáltok háliból a Krisztusban kapott kegyelemért, tisztasággal és szeretettel.

Erre a szép ünnepre abból a levélből kaptunk alapígt, amelyet az öreg Pál apostol írt lelki gyermekének, az ifjú Timótheusnak. Gazdag üzenetéből előljáróban álljunk meg egy-egy percé ezeknél a kifejezéseknél is : "szeretett fiam" - "gondolok rád" - "kívánlak látni". Mennyire a mi szívünkben szakadnak e mai napon ezek a szavak!

Amit pedig szíveteknek hűtáblájába szeretnék belevésni kitörölhetetlenül, Isten Ígéje és Lelke által, azt két fogalom közé csoportosítom: Emlékezem és emlékeztetlek.

Emlékezem.

Pál apostol három dologra emlékezik, mikor Timótheusra gondol. Vegyük csak sorra, mert mindegyikben nagy tanítást kapunk.